

அமரர்

திருமதி தீலகவதி பரமசாமி
அவர்களின்

தீலக தீபதி

07.12.2012

சமர்பியணம்

எமது குடும்பத்தின் ஒளி விளக்காய் எம்
 வாழ்விற்கும் வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாய்
 விளங்கி அன்போடும் பாசத்தோடும்
 எம்மைப் பேணி அரவணைத்த
 எம் ஆருயிர்த் தாயாரின்
 பாதக்கமலங்களுக்கு எம் குல தெய்வங்களான
 ஞான வைரவர், பத்திரகாளி அம்மன்
 பாதம் வணங்கி
 இம்மலரைப் பணிவன்புடன் சமர்ப்பிக்கின்றோம்

குடும்பத்தினர்

“தற்காத்துக் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
 சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்”

-திருக்குறள்

விராட் விஸ்வப் பிரம்மனே நமஹ

தோற்றும்
07.
01.
1938

மறைவு
17.
11.
2012

அமரர் திருமதி திலகவதி பரமசாமி அவர்கள்

திளி வெண்பா

இரண்டாயிரத்து பன்னிரண்டு நந்தன வருடம்
கார்த்திகை இரண்டாம் நாள் பூராட நட்சத்திரத்துடன்
கூடிய பூர்வபட்ச பஞ்சமித் திதியில் உத்தமியார்
திலகவதி இறைவன் அடி சேர்ந்தார்

விநாயகர் துதி

விநாயகனே வல்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்டை தணிவிப்பான்-விநாயகனே
விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் நாதனுமாம் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கணிந்து

தேவாரம் - திருஞானசம்பந்தர்

உண்ணாமுலை உமையாளோடு உடனாகிய ஒருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான் மலை திருமாமணி திகழி
மண்ணார்ந்தன வருவித்திறன் மழலைம் மழ அதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவா வண்ணம் அறுமே

திருத்தாண்டகம் -திருநாவுக்கரசர்

நினைந்துருகும் அடியாரை நைய வைத்தார்
நில்லாமே தீவினைகள் நீங்க வைத்தார்
சினந்திருகு களிற்றுரிவைப் போர்வை வைத்தார்
செழுமதியின் தளிர் வைத்தார் சிறந்து வானோர்
இனந்துருவி மனிமகுடத் தேறத்துற்ற
இனமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப் பில்கி
நனைந்தனைய திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே

தேவாரம்-சுந்தரர்

ஆலந்தானுகந்து அமுது செய்தானை
ஆதியாய் அமரர் தொழுதேத்தும்
சீலந்தான் பெரிதும் உடையானை
சிந்திப்பாரவர் சிந்தை உளானை
ஏலவார் குழல் ஆளுமை நங்கை
என்றும் ஏத்தி வழிபடப்பெற்ற
கால காலனை கம்பன் எம்மானைக்
காணக்கண் அடியேன் பெற்றவாரே

திருவாசகம்-மாணிக்கவாசகர்

தந்ததுன் தன்னை கொண்டதேன் தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன்றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்றதொன் ஏற்பால்
சிந்தையே கோவில் கொண்ட எம்பெருமான்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடம் கொண்டாய்
யான் இதற்கிலன் ஓர் கைம்மாரே

திருவிசைப்பா-கருவூர்த்தேவர்

நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஜயா நீ உலாப்போந்த அன்று முதல் இன்று வரை
கையாரத்தொழுதருவி கண்ணாரச்சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ அருள் கோடைத்திரைலோக்கிய சுந்தரனே

திருப்பல்லாண்டு-சேந்தனார்

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில் அணியடை ஆதிரை நாள்
நாராயணனோடு நான்முகன் அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள் திசை அனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல் புகழ் பாடியும் ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருமந்திரம் -திருமூலர்

நான் பெற்ற இன்பம் பெருக இவ்வையகம்
வான் பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின்
ஊன் பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரந்
தான் பற்றப் பற்ற தலைப்படும் தானே

பெரியபுராணம்-சேக்கிழார்

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவம் ஆகி
அற்புத கோலம் நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பரவி ஓமாகும் திருச்சிற்றம்பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடம் செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி

திருப்புகழ்-அருணகிரிநாதர்

திருமகளு லாவு மிருபுயமு ராரி	
திருமருக நாமப்	பெருமாள்கான்
செகதலமும் வானும் மிகுதிபெறு பாடல்	
தெரிதருகு மாரப்	பெருமாள்கான்
மருவும் அடியார்கள் மனதில் விளையாடு	
மரகத மழை	பெருமாள்கான்
மனிதரளம் வீசி அணியருவி தழு	
மருவுகதிர் காமப்	பெருமாள்கான்
அருவரைகள் நீறு படஅசுரர் மாள	
அமர்பொருத வீரப்	பெருமாள்கான்
அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி	
அமலர் குருநாதப்	பெருமாள்கான்
இருவினை இலாத தருவினை விடாத	
இமயவர்கு லேசப்	பெருமாள்கான்
இலகுசிலை வேடர் கொடியினதி பார	
இருதனவி நோதப்	பெருமாளே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
 நான் மறை அரங்களோங்க நற்றுவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

ஓம் சரவண பவ
கந்தர் கஷ்டி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துறிப்பேர்க்கு வல்வினை போம் துங்பம் போம் நெஞ்சிற்
பதிப்பேர்க்குச் செல்லவும் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும்கைகூடும் நிமஸ் அனுள் கந்தர்
சவ்டிகவசந்தனை

குறள் வெண்பா

அயர் இப் தீர் அமரம் புற்ற

குருங்கை நெஞ்சே குறி

நால்

சவ்டியை நோக்க சரவண பவனார்
சிஷ்டருக்குத்தவும் செங்கத்தி வேலோன்
பாதும் இரண்டில் பண்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணியா—
மையல் நடஞ் செய்யும் மயில் வாகனனார்
கையில் வேலால் எனைக் காக்க வென்று வந்து
வர வர வேலாயுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறுமகள் நினைவோன் வருக
அழுமுகம் படைத்த ஜயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரும் வருக
சரவண பவனார் சடுதிமில் வருக
ரவணை பவச ரரர ரரர
ரிவண பவச ரிரிரி ரிரிரி
வினைபவ சரவண வீரா நமோ நம
நிபவ சரவண நிற நிற நிபென
வசர வணப வருக வருக
அகரர் குடி கெடுத்த ஜயா வருக

என்னை யானும் இனையோன் கையில்
 பன்னிரண்டாயதும் பாசாங்குசழும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டிலங்க
 விரைந்தெனக் காக்க வேலோன் வருக
 ஜயம் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உம்பியாளி செளவும் உயிரையுக் கிலியுங்
 கிலியும் செளவும் கிளராளி யையும்
 நிலைபெற்றேன் முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியாளி ஒவ்வும்
 குண்டலியாஞ் சீவ குகன் தினம் வருக
 ஆறுமுகழும் அணி முடியாறும்
 நீற்டு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 சுராஜ செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆற்று திண்புயத் தழகிய மர்பில்
 பல்பு ஷணமும் பதக்கழும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நாலும் முத்தணி மர்பும்
 செப்பழ குடைய திருவமிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடராளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீராவும்
 இருபொடையழகும் இனை முழந்தானும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
 மொக்கிமாக மொக்கிமாக மொக்கிமாக
 நகநக நகநக நகநக நகிகன
 டிகுருண டிகுடிகு டிகுருண டிகுண
 ரரரர ரரர ரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
டேடே டேடே டேடே டேடே
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 எந்தனை யானும் ஏகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்து) உதவும்

வாலா வாலா வாலா வேசமும்
 லீலா லீலா விநோதன் என்று
 உண்ணிருவடியை உறுதியென்றின்னும்
 என் தலை வைத்துன் இணையார் காக்க
 என்னுயிர்க் குமிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலகைக் காக்க
 அடியேன் ஏதுனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கத்திவேல் இரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 வீதி செவி இரண்டும் கேலவர் காக்க
 நாசிதள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்த்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருப்பல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னம் இரண்டும் கத்திவேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேர்ள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாயும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணோங் கமிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிக்களை அபில் வேல் காக்க
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குத்ததை வடிவேல் காக்க
 பணைத் தெநாடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 குணைக்கால் மூழந்தாள் கத்திவேல் காக்க
 ஜவிரில் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருணை வேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரண் வேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவ விருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நற்துணை யாக
 நாயிக் கமலம் நல்வேல் காக்க

முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும் எனை எதிரவேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அரைவள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனைய வேல் காக்க
 ஏமத்தில் ஜாமத்தில் எதிரவேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கி சதுரவேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடுபட
 பில்லி குனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல புதும் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறையைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம்ம ராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோடனைவரும்
 விட்டாங்காரமும் மிகு பல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்தோடு
 ஆனை அடியினில் அரும் பாவைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்ணெடும்
 பாவைகளுடனே பல கலசத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டிய பாவையும் ஒட்டிய செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவடன் சோறும்
 ஒது மஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 கால தூதர்கள் எனைக் கண்டால் கலங்கிட

அஞ்சி நடுங்கிட அகண்டு புரண்டு
 வாய்விட் டை மதிகெட் தோடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடைங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டு உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு குப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூவடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தண்விலரி
 தண்விலரி தண்விலரி தண்வதுவாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஒட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எவியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந் தோ
 தேனும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயரங்கள்
 ஏழிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்பும் சுனுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சமித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 குலை சயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிர்தி
 பக்கப் பிளவை பட்ட தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைதாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பரு அரையாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றுணைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே முலகமும் எனக் குறவாக
 ஆனுயம் பெண்ணுயம் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திருநாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுரபவனே திக மொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவம் ஒழிபவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா வதியைக்
 காத்துக் தேவர்கள் கடுஞ் சிறைவிடுத்தாய்

கந்தா ருகனே கத்ரி வேலவனே
 கார்த்திகை மெந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடுப்பனை அழித்த இனிய வேல்முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கத்ரி காமத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவரூழ் பால குமரா
 ஆவின் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின் மாமலையூழ் செங்கல்வராயா
 சமராபூரி வாழ் சண்முகத்துரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னாவிருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொட்டந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடனேன் ஆடனேன் பரவசமாக
 ஆடனேன் நாடி னேன் ஆவிநன் புதியை
 நேசமுடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பார வினைகள் பற்றகு நீங்கி
 உ_ன்பதும் பெறுவே உ_ன்னருளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலாயுதனார்
 சிற்றி பெற்றுடியேன் சிறுப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குஞ் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குஞ் மகஞுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத்துவசம்
 வாழ்க வாழ்க என் வழுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றுவன் நீ குரு பொறுப்பது உ_ன்கடன்
 பெற்றுவள் குறமகள் பெற்றுவளாமே
 பிள்ளையின் ரண்பாய்யப் பிரியம் அளித்து
 மெந்தன் என் மீதுன் மனமகிழ்ந்தநுளித்
 தன்சமென்றுடியார் தழைந்திட அருள் செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவராயன் பகாந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
 அது நன்றாகவே நடந்தது,
 எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது,
 எது நடக்க இருக்கிறதோ,
 அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்,
 உன்னுடையதை எதை கிழந்தாய்?
 எதற்காக நீ அழகிறாய்?
 எதை நீ கொண்டு வந்தாய், அதை நீ கீழ்யதற்கு?
 எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது வீணாவதற்கு?
 எதை நீ ஏழுத்துக் கொண்டாயோ,
 அது கீங்கிருந்தே ஏழுக்கப்பட்டது.
 எதை கொடுத்தாயோ,
 அது கீங்கிலை கொடுக்கப்பட்டது.
 எது கீஸ்ரு உன்னுடையதோ,
 அது நானை மற்றொருவருடையதாகிறது.
 மற்றொரு நாள், அது வேவறாருவருடையதாகும்
 கிடுவே உலக நியதியும்
 எனது படைப்பின் சாரம்சமுமாகும்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

